

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Tomáše Herce a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: **A. H.**, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Liberecký kraj**, se sídlem 1. máje 97/25, Liberec, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 10. 2025, č. j. 1212501/25/2600-80542-601258, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 30. 3. 2026, č. j. 59 Af 4/2026-35,

t a k t o :

Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

Odůvodnění:

[1] Před Krajským soudem v Ústí nad Labem – pobočkou v Liberci (dále jen „krajský soud“) je vedeno řízení o žalobě žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalovaného. Napadeným usnesením rozhodl krajský soud, že nepřiznává stěžovatelce osvobození od soudních poplatků (výrok I) a zamítá její návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů (výrok II). Stěžovatelka byla poučena, že proti tomuto usnesení nejsou přípustné opravné prostředky.

[2] Stěžovatelka v podání ze dne 6. 5. 2026 namítla podjatost všech členů devátého senátu, Nejvyšší správní soud se však touto námitkou nezabýval, neboť byla vznesena toliko formálně a nebyla nijak obsahově specifikována. Z úřední činnosti je mu známo, že stěžovatelka obdobné obecné námitky podjatosti uplatňuje pravidelně, ačkoli již v minulosti byla v řadě svých věcí projednávaných u tohoto soudu seznámena s požadavkem na uvedení konkrétních důvodů, pro které podjatost namítá (srov. usnesení NSS ze dne 2. 2. 2023, č. j. 9 Afs 3/2023-27, ze dne 14. 6. 2023, č. j. 2 Afs 87/2023-60, či ze dne 10. 12. 2024, č. j. 10 As 227/2024-25). Námitku podjatosti bez uvedení relevantních skutečností, které stěžovatelka opakovaně podává v každé své věci, považuje Nejvyšší správní soud za zneužití práva, a proto k ní nepřihlíží (srov. rozsudek NSS ze dne 26. 3. 2025, č. j. 10 As 33/2025-26, či usnesení NSS ze dne 8. 4. 2026, č. j. 3 As 22/2026-20). Stejným způsobem postupoval i v nyní posuzované věci.

[3] Dále Nejvyšší správní soud podotýká, že podle § 104 odst. 3 písm. d) a e) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) je kasační stížnost nepřipustná „*proti rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o žádosti o osvobození od soudního poplatku nebo o povinnosti zaplatit soudní poplatek, [nebo] kterým bylo rozhodnuto o návrhu na ustanovení zástupce*“. Pod tyto důvody nepřipustnosti lze podřadit i rozhodnutí krajského soudu (resp. jeho jednotlivé výroky), proti němuž směřuje kasační stížnost stěžovatelky. Tím je opodstatněn závěr o nepřipustnosti této kasační stížnosti.

[4] Z těchto důvodů Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 104 odst. 3 písm. d) a e) a § 120 s. ř. s. odmítnout jako návrh, který je podle zákona nepřipustný.

[5] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v dalším řízení (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 29. 11. 2023, č. j. 5 As 84/2022-30, č. 4554/2024 Sb. NSS).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. května 2026

JUDr. Radan Malík
předseda senátu